
“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

maandag 26 januari 2009 in het Stadhuis te Deventer.

1) Opening door de dagvoorzitter

De deelnemers aan de bijeenkomst worden welkom geheten in het prachtige stadhuis van Deventer door dagvoorzitter *Judith Bosch*. Het is een bijzondere dag, want PAK(KERD) is een bijzonder project. In de ochtend zijn er sprekers, in de middag staan de bewoners centraal. Het gaat om hun kant van het verhaal als ervaringsdeskundigen bij dit bijzondere project. Ze geeft eerst het woord aan *Andries Heidema* (burgemeester van de gemeente Deventer) want we zijn in zijn huis te gast. Ze bedankt hem voor de gastvrijheid.

2) Welkomstwoord door Andries Heidema (burgemeester van de gemeente Deventer)

Andries Heidema heet iedereen welkom namens KISS, Raster en de gemeente Deventer. Hij is verheugd over de grote opkomst. Dat toont aan dat het onderwerp van vandaag (de PAK-methodiek) leeft. Deventer is de oudste stad van Overijssel. De vroegste bewoners moesten al samen hun kansen pakken. Deze traditie van betrokkenheid van bewoners heeft zich voorgezet in de stad en de omlandende gebieden. Bewoners van wijken geven vorm aan het ‘samen leven’. Hij verwacht daarom een leerzame dag. In Deventer zijn herstructureringsprojecten in de wijken Keizerslanden en de Rivierenwijk (een Vogelaarwijk). In de Rivierenwijk vindt ook sloop en nieuwbouw plaats (de fysieke kant). Dit gebeurt interactief met de bewoners. Maar er is meer nodig. Bewoners hebben soms een achterstand. Er is daarom aandacht nodig voor de sociale en economische kant van de herstructurering. Bewoners stuiten daarbij op een complexe samenleving met veel loketten. Het is dus zaak bewoners op een laagdrempelige manier kansen aan te reiken. Het doel van deze dag is resultaten van de PAK-methodiek te delen en ervaringen uit te wisselen. Hij wenst de aanwezigen een inspirerende dag.

Judith Bosch geeft nu drie bewoners van de Rivierenwijk de gelegenheid het boek ‘PAK van mijn hart’ over het werken aan alledaagse kansen in de Rivierenwijk uit te reiken aan de burgemeester. Ze vindt het een heel bijzonder boek met ervaringen, zorgen en dromen van bewoners. Het boek is geschreven door Paul Abels. Er staan ook fraaie foto’s (van Betty Veldwachter) in en toelichtingen van een aantal deskundigen waaronder twee sprekers in de ochtendsessie (Bas Denters en Kees Fortuin) en Andries Baart. Andries Baart is de geestelijke vader van de presentietheorie, waarin het draait om aanwezig-

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

heid, nabijheid en de waardigheid van mensen. Bij het Project Alledaagse Kansen (PAK) worden bewoners in hun waarde gelaten en hun verlangens serieus genomen.

3) Uitleg van de PAK-methodiek door Tamara Maulany (Raster Groep)

Tamara Maulany heeft als programmamanager voor de PAK-methodiek bij de Raster Groep twee jaar ervaring opgedaan met PAK, dat nu een onderdeel is van het project Sterrenvinder. De achtergrond werd gevormd door het project Kolonisten van de Wijk in 2004 waarin groepjes bewoners zijn gehoord over de ontwikkelingen in de wijk. Dit leverde een ‘meetlat’ op: een bewonersagenda met belangrijke onderwerpen. Als bewoners een eigen visie kunnen ontwikkelen, dan kunnen ze ook een eigen toekomstplannetje maken. Dit werd het project PAK, met gesprekken aan de keukentafel (zie de foto van bewoonster Sandra Brugman in het boek). In 2006 werd de PAK-methodiek ontwikkeld en uitgevoerd in de Rivierenwijk (een herstructureringswijk). Opdrachtgever was woningcorporatie Renterree, die ook wilde investeren in de zachte kant van de herstructurering. De uitvoering was in handen Raster welzijn. In 2006 was de target 25 Rivierenwijkers per jaar. Het project leverde uiteindelijk 91 deelnemers (PAK-kers) op in plaats van de beoogde 50.

Hoe **werkt** PAK? Met de deelnemers houden we een serie (3 tot 13) intensieve gesprekken bij de mensen thuis. We maken daarbij een reis in de tijd terug in de eigen levensgeschiedenis (‘healing’). We zoeken ook naar aanknopingspunten (‘twinkel in de ogen’). De bewoners benoemen een kans/idee en maken vervolgens een eigen plannetje, een eigen plan van aanpak (‘building’). Daarbij worden de bewoners ondersteund door een coach die ze zelf benoemen en een talentmakelaar. De coach is bij voorkeur een medebewoner en geen vertegenwoordiger van een instelling. Ze zorgen ook voor de aanleg en beheer van een eigen dossier: dat is een portfolio met verworven competenties. Tamara Maulany illustreert de aanpak met de foto’s van Marianne Driessen en Ferihan Talay die samen een eigen cateringbedrijfje hebben opgezet.

Wat zijn de **praktijkervaringen** met PAK? Het gaat allereerst om het versterken van het individu en het eigen huishouden (zelfvertrouwen krijgen). Pas daarna kun je bruggen bouwen naar andere netwerken en die netwerken uitbreiden. De bewoner is het vertrekpunt en blijft actor. Belangrijk is ook het doorbreken van de afhankelijkheidsrelatie van instituties. Het individu wordt benaderd als Rivierenwijker en niet als probleemgeval met een nummer. De focus is op toegewijde personen die de

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

bewoner wil leren kennen, niet op organisaties. Er is een fysieke plaats (PAK-huizen) om te experimenteren. De focus is op motivatie en gedachten en niet op gedrag. De inzet van het Persoonlijk Kansen Budget (PKB) is voortdurend op het randje (kan 0, 40 of 400 EURO zijn). De praktijkervaringen worden geïllustreerd met een foto van Miranda Lucas die een droom had over een eigen pedicuresalon. Ze heeft een opleiding gevolgd en staat nu ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

Wat zijn de **resultaten** van PAK? In twee jaar tijd hebben al 91 in plaats van de beoogde 50 Rivierenwijkers hun kansen gepakt. Er zijn twee PAK-huizen met ruimte voor talentontwikkeling. Het heeft de methodiek Coach van het Alledaagse opgeleverd. Er zijn allerlei informele clubs in de wijk ontstaan: afvalclub, Nederlandse taalclubs, creatieve clubs etc. Hierbij kan de docent ook een Rivierenwijker zijn. In het boek ‘PAK van mijn hart’ staat een mooi voorbeeld van PAK-ker Frank Draaijer die judoles geeft aan kinderen. Ook is er een informele marktplaats, waarop de vraag en het aanbod van diensten wordt ‘gematchd’.

Het project wordt dan ook wegens succes **geprolongeerd**. PAK is nu een onderdeel van het programma Sterrenvinder, waarvan trede 1 wordt uitgevoerd door Raster. Binnen Sterrenvinder is nu ook een vervolg naar werkervaring en bedrijfssimulatie in trede 2 (uitgevoerd door Cambio). De woningcorporatie Rentree is wederom de opdrachtgever, nu als regisseur van Rivierenwijk Krachtwijk. De target is verhoogd naar 500 deelnemers in vier jaar. PAK start ook in een andere wijk in Deventer (PIT) en gaat landelijk: het Landelijk Samenwerkingsverband Aandachtswijken (LSA) werkt via KOEK (‘Klimmen Op Eigen Kracht’) dat is gebaseerd op de PAK-methodiek.

Vanuit de zaal komen geen vragen. Dagvoorzitter *Judith Bosch* wil graag weten hoe je vrijwilligers opleidt tot coaches. Dat gebeurt via een tweedaagse training, die is bedoeld om te leren hoe je gezinnen moet helpen, is het antwoord van Tamara Maulany. Judith Bosch introduceert ook de tweede inleider de psycholoog Kees Fortuin: een ander soort deskundige. Kees Fortuin vindt scherpheid belangrijk, geen verambtelijking en meer bewegen.

4) Inleiding door Kees Fortuin (Fortuin Instituut voor Sociale Gebiedsontwikkeling)

Kees Fortuin zal PAK bekijken vanuit een psychologische blik. Hij heeft zelf in de jaren negentig onderzoek gedaan in de wijk Feijenoord (Rotterdam) naar een project voor vrouwen met een lage opleiding. Zij namen de verantwoordelijkheid voor een Speel-otheek en daardoor is er van alles gebeurd.

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

Hij heeft lange vraaggesprekken gehouden met deze vrouwen en dat niet in een droog rapport opgetekend, maar in een rapport dat meer lijkt op het PAK-boek. Dat zijn belangrijke verhalen die aangeven hoe de bewoners er zelf over praten. Daar zit vaak een hele wereld achter. Deze verhalen brengen zijn wetenschappelijke betoog pas tot leven.

Een probleem is dat in de wijkaanpak vaak wordt vertrouwd op professionals, terwijl mensen hun **eigen groeiproces** hebben. Bij afhankelijkheid van professionals ben je ook duur uit. De essentie van de wijkaanpak is echter juist dat bewoners dingen moeten gaan doen. De PAK-aanpak in Deventer is hiervan een goed voorbeeld. De bewoners doen het zelf en zoeken elkaar op, bijvoorbeeld als coach. De verhalen in het PAK-boek laten zien dat hierbij ook een emotionele component hoort. Maar dat is niet genoeg. De emoties kunnen je ook verhinderen om een stap verder te komen. Daarbij horen twee belangrijke elementen:

- a) Je moet terugkijken: waar kom je vandaan? Dat ontbreekt vaak in de aanpak. Dit is het verhaal van je leven. Je moet werken aan je blokkades: hoe kan het anders? Dat is iets tussen buurtgenoten. Dan heb je wat aan elkaar door op verschillende terreinen elkaars kwaliteiten aan te boren. Zie de discussie over sociaal kapitaal.
- b) Vervolgens kun je nadenken over groei en is verbetering van de eigen positie mogelijk. Dat kan heel omvangrijk zijn. Aan het project Opzoomeren in Rotterdam doen 1900 van de 4000 straten mee. In Nederland kent 2/3 van de mensen de burens persoonlijk, dat is meer dan in België.

Mensen hebben dus iets aan elkaar. Dat betekent niet dat de **professionals** weg kunnen. De relaties tussen mensen zijn nu anders dan vroeger: niet meer levenslang, meer instrumenteel, ook vluchtiger. De samenleving als geheel is ook vluchtiger (bijvoorbeeld door verhuizingen). Professionals kunnen het groeiproces van mensen stimuleren en praten terug, ook al moeten de bewoners het zelf doen. Professionals spelen ook een rol door de ingewikkeldheid van de samenleving. Verder kijken ze van een grotere afstand naar de buurt en kunnen ze met de bewoners over de buurt nadenken.

Hij ziet PAK als een voorbeeldproject voor Nederland, maar is wel bang dat het een kunstje, ritueel en routine wordt. De persoon doet er toe. In dat opzicht zijn de gemeente Deventer, Raster en Rentree bijzondere organisaties die elkaar hebben gevonden. Dit is een belangrijke opgave voor andere steden.

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

Vanuit de zaal zijn verschillende **vragen** voor Kees Fortuin:

- De eerste vraag is van iemand die meer wil horen over het profiel van de professional, vooral zijn houding. Kees Fortuin zegt dat de houding niet die van een chirurg moet zijn, maar een houding van nabije professionaliteit. Als professional moet je er zelf iets bij voelen, je eigen achtergrond willen meenemen. De ontmoeting met de ander heb je nodig. De sociale professional heeft de neiging om zich klein te maken. Het gaat ook om kleine dingen, maar wel om beslissende dingen. Kleine dingen zijn daarom grote dingen. Hij moet als professional ook strategisch kunnen opereren, bijvoorbeeld gebruik maken van de woningcorporaties. Hiervoor bestaat vaak koudwatervrees.
- Judith Bosch merkt op dat de professional wel een duizendpoot is. Je moet je als professional blijven ontwikkelen en je niet klein en onbelangrijk maken. Je moet ook steeds opnieuw je positie bepalen.
- Hoe moet je omgaan met een goed lopende straat in een minder goed lopende wijk, bijvoorbeeld een criminele wijk die met de rug naar de buitenwereld staat? Dat laatste is niet goed vanuit het maatschappelijk belang. Kees Fortuin kijkt daarvoor in Rotterdam naar het project Opzoomeren. Er is altijd een goede straat in een buurt. Vervolgens kun je bezien hoe andere straten dat over kunnen nemen. De bal daarvoor ligt niet bij die goed lopende straat, maar bij de professional: die moet verder kijken. In Rotterdam is een sociale index met vier indicatoren. Je kunt de binding in een wijk gebruiken om de capaciteiten in de wijk op een hoger niveau te tillen.

Dagvoorzitter *Judith Bosch* introduceert als de volgende spreker Bas Denters. Hij zal PAK meer van een wetenschappelijke kant benaderen en ook een kritisch geluid laten horen over de methodiek.

5) Inleiding door Bas Denters (hoogleraar bestuurskunde aan de Universiteit Twente)

Bas Denters ziet PAK vooral als een kans op een **fatsoenlijke wijkaanpak**. Vragen die hij vandaag aan de orde wil stellen zijn: a) wat is een fatsoenlijke wijkaanpak?, b) wat is PAK als concept voor de wijkaanpak?, en c) is PAK een kansrijke aanpak (wat zijn de kansen en bedreigingen)?.

Voor het beantwoorden van de vraag naar een fatsoenlijke wijkaanpak moet je eerst weten wat **een fatsoenlijke samenleving** is. Avishai Margalit (een hedendaagse Israëliische filosoof en publicist) omschrijft dat als een samenleving waarvan de instituties mensen niet vernederen. Een vernedering is

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

een situatie waarin iemand gegronde reden heeft om zich geschaad te voelen in zijn zelfrespect. Daarbij signaleert hij een paradox in het sociaal beleid. In theorie gaat het om emancipatie en autonomie, in de praktijk overheerst professioneel paternalisme. Dan blijft er weinig over van zelfrespect. Dreigt dat ook bij de moderne wijkaanpak?

Over het **wijkbeleid** heeft de VROM-raad een advies geschreven. Wijkbeleid is daarin gericht op de plaats en de persoon. Het is gericht op de plaats, omdat het bij wijkbeleid gaat om herstructurering: woningkwaliteit, sociale menging en schoon, heel en veilig. Het is ook gericht op de persoon, omdat het gaat om betaald werk en vrijwilligerswerk, onderwijsparticipatie en sport en beweging. De **PAK-methodiek** heeft daarbij een voorbeeldfunctie, omdat het een aantal **pluspunten** heeft bij het WAT en het HOE. Bij het WAT gaat het om:

- de start bij ambities en dromen van het individu;
- is er sprake van capaciteitsontwikkeling via het wegnemen van belemmeringen ('healing') en het voortbouwen op talent ('building');
- het is een lange termijn project, via Sterrenvinder is er ook doorstroom naar werk of een eigen bedrijf.

Bij het HOE gaat het om de volgende kenmerken van de PAK-methodiek:

- het samen met de PAK-werker maken van een plan van aanpak, met harde, duidelijke afspraken;
- niet voor, maar door de bewoners;
- coaching door mensen uit het netwerk.

Bas Denters raadt PAK aan het succes te vieren, maar op te passen voor zelfgenoegzaamheid. Dat is niet alleen irritant, maar ook dom: je moet leren van je fouten. Er zijn ook minder succesrijke verhalen (Ap van Straaten noemt ze 'vallende sterren'). Kijk ook naar dingen die beter kunnen en moeten. Ap van Straaten wijst ook op het probleem van de vele honderden professionals die op dit moment onder leiding van Rentree in de Rivierenwijk aan het werk zijn naast het PAK-team. Hoe moet je daarmee omgaan? Bas Denters noemt twee mogelijkheden. De eerste mogelijkheid is die van de parallelle systemen. Zie PAK als een methodiek naast het reguliere aanbod (met een traditionele werkwijze en een invasie van hulpverleners). Je loopt dan het risico tegen de stroom in te zwemmen. Een tweede mogelijkheid is de boel te ontregelen. Ap van Straaten noemt dit een creatieve guerrilla.

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

Het advies van Bas Denters is om de PAK-kansen te vergroten, zowel inhoudelijk als institutioneel. Inhoudelijk doe je dat door een goede basis te bieden en te kiezen voor **fatsoenlijk** wijkbeleid, dat bijdraagt aan zelfredzaamheid en zelfrespect. Daarbij moet je ook kritisch kijken naar de ‘vallende sterren’. Institutioneel doe je dat door van ontregeling te gaan naar herordening. Dat betekent het primaat voor de frontlijners (er is behoefte aan sociale huisartsen) en de welzijnspecialismen in de tweede lijn te laten opereren.

Vanuit de zaal zijn ook diverse **vragen** voor Bas Denters:

- Iemand van de gemeente Deventer wil weten welk advies hij heeft voor de overheid. Hoe kun je ruimte creëren voor het duurzaam organiseren van de PAK-methodiek? Bas Denters zegt dat je twee dingen moet doen. Aan de voorkant moet je de behoeften van bewoners identificeren. Dat doen Tamara Maulany en de haren (de PAK-werkers). Aan de achterkant moet specialistische zorg beschikbaar zijn. Het gaat dus om een radicale kanteling van de organisatie: sturing van onderaf.
- Een wijkmanager in Arnhem merkt dat allerlei sociale instellingen de wijk invliegen. Daardoor is het moeilijk verbindingen te leggen. Bas Denters verwijst zijn naar plaatje met de parallelle systemen. Hij geeft dus een vergelijkbaar antwoord als voor Deventer. Een soortgelijke aanpak hanteert ook de gemeente Enschede in Velve-Lindenhof via wijkcoaches.
- Dagvoorzitter *Judith Bosch* merkt op dat de steeds terugkerende vraag is ‘hoe doe je dat?’. De PAK-methodiek kun je zien als een mogelijkheid. Minister Eberhard van der Laan (die dag op bezoek in Deventer) zou dit eigenlijk ook moeten weten. Bas Denters voegt toe dat het belangrijk is dat de aanpak wordt gedekt door gezaghebbende organisaties, bijvoorbeeld de gemeente en de welzijnsinstellingen. Er zijn echter geen dwangmiddelen. De top van de organisaties moet hierover consensus hebben.
- *Bertil Uittenbogaard* (hoofddocent aan de Christelijke Hogeschool Windesheim) mist in het verhaal van Bas Denters de WMO. Kan dat dienen als een instrument? Bas Denters aarzelt deze vraag bevestigend te beantwoorden. Het komt aan op de bereidheid en de wil om binnen bepaalde kaders te werken.
- Een andere deelnemer vindt dat ontkokering ook wenselijk is in andere sectoren dan de sociale sector, namelijk bij de overheid en in het onderwijs. Daarvoor moet je op een andere ma-

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verlag Plenair

nier kijken, maar daarvoor is weinig ruimte. Bas Denters benadrukt dat het gaat om het perspectief van de bewoners. Zij vinden dat de ‘hoge heren beter moeten luisteren’.

6) Vier parallele werkgroepen

Na de lunch gaat de bijeenkomst verder in vier parallele werkgroepen. Dan komen de bewoners zelf aan het woord. Zij vertellen hoe het met hen is gegaan aan de hand van de volgende vragen: hoe werkt het en wat is het verschil met andere methoden?, wat vinden de deelnemende bewoners er zelf van?, wat zijn de kritische succesfactoren?, is de PAK-methode ook elders te gebruiken, en zo ja, onder welke voorwaarden?

Van de werkgroepen zijn vier afzonderlijke verslagen gemaakt.

7) Plenaire terugkoppeling van de resultaten van de werkgroepen

Dagvoorzitter *Judith Bosch* geeft een korte samenvatting van de vier werkgroepen, op basis van informatie van de informatie die ze heeft gekregen van de gespreksleiders.

Gespreksleider van **werkgroep 1** was *Willy van Diepen*, afdelingshoofd wijkservice van de gemeente Hengelo. De bewoonsters waren Sandra Brugman en Salia Demerci. Een belangrijk punt voor hen is het respect voor de bewoner. De buurtwerker moet dat zelf invullen vanuit zijn gevoel. Er zijn veel problemen met andere instanties. Daar moet je mee leren omgaan. De rol van de PAK-werkers en van de persoonlijke coach was positief. Voor de deelnemers was er een grote impact op het hele gezin. De vader van een deelnemer werd weer actief en ging weer op gitaarles voor de sas. Van de bewoners wordt ook een tegenprestatie verwacht.

Gespreksleider van **werkgroep 2** was *Bertil Uittenbogaard*, hoofddocent aan de Christelijke Hogeschool Windesheim. De bewoners waren Henk Jekel en Glen Schopman. De bewoners vonden de individuele benadering heel plezierig. Ze zijn actief in een stichting die bouwt in Gambia, bijvoorbeeld het

“Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen”
Verslag Plenair

opknappen van een winkeltje. Dat is ook belangrijk voor wat er in de wijk gebeurt. Meer activiteiten zijn nodig in het kader van de fondsenwerving. In de werkgroep heeft men van de deelnemers veel goede feedback gekregen.

Gespreksleider van **werkgroep 3** was *Ineke Buursink*, directeur Vastgoed van woningcorporatie Do-mijn. De bewoners waren Miranda Lucas en Reina Kars. Ook zij benadrukken het belang van een indi-viduele benadering. Van groot belang is ook de steun van de familie en de omgeving. Het eigen talent moet als uitgangspunt worden genomen en ook de droom/vraag van de bewoner dient altijd het uit-gangspunt te zijn.

Gespreksleider van **werkgroep 4** was *Sietse Haven*, directeur Strategie van de gemeente Zwolle. De bewoners waren Timo Stoffels en Angela Martina. Angela had een mooi persoonlijk en heel eerlijk verhaal dat ook in het PAK-boek staat. PAK-werkster Jetske Schimmel was heel geduldig met haar. Timo vindt het belangrijk dat iemand je hand vasthoudt en dat blijft doen. Ook wordt je niet gedwon-gen stappen te nemen, je kunt klein beginnen. Over je verleden praten is essentieel, maar moet wel in een vertrouwde omgeving gebeuren. Ook een coach met een netwerk is belangrijk. Verder moet de coach goed om kunnen gaan met de instanties.

Judith Bosch vraagt vervolgens enkele reacties uit de zaal:

- De verhalen zijn indrukwekkend, maar mijn gevoel is tweeledig. Aan de ene kant is het een goede stap voor andere gemeenten, maar aan de andere kant is het moeilijk het op te zetten zoals hier in Deventer.
- De verhalen van de bewoners geven energie.
- Het is goed uit te gaan van de belangen van de bewoners zelf en om dromen te verwezenlij-ken via het project, maar het mag niet wegebben. Tamara Maulany reageert hierop door te zeggen dat men bewoners in beeld houdt via gesprekken en door verbindingen te leggen in de wijk.
- Het is een leuk project, het meest positief is de open benadering.
- Bewoonsters Reina Kars (ze is taxichauffeur) had nog wens een in de koelkast. Zij kon geen APK-keurmeester worden, maar heeft daar toch recent een uitnodiging voor gekregen.

"Bewoners pakken hun kansen
Kleine Gebeurtenissen – grote gevolgen"

Verslag Plenair

- Bewoner Timo Stoffels heeft een map meegenomen met voorbeelden van projecten voor het bedrijf dat hij wil starten op het terrein van natuur en techniek.

8) Afsluiting van de bijeenkomst

Judith Bosch roept iedereen op het PAK-boek te bestellen. Het is heel stimulerend, net als de bijeenkomst. We moeten niet alleen luisteren, maar vooral doen. Vervolgens worden achtereenvolgens de bewoners, de voorzitters van de werkgroepen, de sprekers en de notulisten van de werkgroepen bedankt voor hun inzet. De bewoners van de Rivierenwijk gaan nu naar de modelwoning van het nieuwbouwproject Waterwoningen (het Waterhuis) voor een ontmoeting met minister Eberhard van der Laan.